

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายและหาความสัมพันธ์ (descriptive correlational research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินความเครียดและการเผชิญความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้และโรงพยาบาลในเครือข่าย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ของโรงพยาบาลในเครือข่ายของศูนย์ใต้ตั้งประกอบด้วยโรงพยาบาลศูนย์ 5 แห่งและโรงพยาบาลในเครือข่าย 31 แห่ง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกอายุรกรรมและคลินิกให้คำปรึกษา จำนวน 290 ราย ซึ่งมีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จากโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลในเครือข่ายของโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้ ประกอบด้วยโรงพยาบาลศูนย์ 5 แห่งและโรงพยาบาลในเครือข่าย 31 แห่ง

การคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

ใช้สูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยการคำนวณของยามาเน (Yamane, 1967) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 289 ราย โดยใช้สูตรในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

สูตรในการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1+(Ne^2)}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากการคำนวณขนาดตัวอย่างได้เท่ากับ 289 คน การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดทั้งสิ้น 290 คน ขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (quota sampling) ดังนี้

1. เลือกโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้มีจำนวน 5 โรงพยาบาล และสุ่มโรงพยาบาลในเครือข่ายของโรงพยาบาลศูนย์ภาคใต้ซึ่งมีจำนวน 64 โรงพยาบาลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 สุ่มจำนวนโรงพยาบาลในเครือข่ายทั้งหมดในแต่ละโรงพยาบาลศูนย์มาประมาณร้อยละ 50 โดยวิธีการจับฉลากแบบไม่คืนที่ได้จำนวนโรงพยาบาลในเครือข่ายทั้งสิ้น 31 โรงพยาบาล

1.2 สัมภาษณ์รายชื่อพยาบาลที่ทำงานเฉพาะแผนกที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วย ซึ่งได้แก่แผนกอายุรกรรมและคลินิกให้คำปรึกษาผู้ป่วยเอดส์ จากโรงพยาบาลทุกแห่งแล้วใช้หลักการกระจายกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเอาทุกคนที่ 5 จากรายชื่อที่ได้จากฝ่ายการพยาบาลของโรงพยาบาลดังกล่าวโดยกำหนดโควตา (quota sampling) ให้โรงพยาบาลศูนย์แห่งละ 27 คน และโรงพยาบาลในเครือข่ายแห่งละ 5 คน เพื่อให้ได้จำนวนทั้งหมด 290 คนดังตาราง 1 และ 2

ตาราง 1

จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลในเครือข่าย

โรงพยาบาลศูนย์	จำนวนโรงพยาบาล ในเครือข่าย	จำนวนโรงพยาบาล เครือข่ายที่ได้ จากการสุ่ม	กลุ่มตัวอย่างในแต่ละ โรงพยาบาลเครือข่ายโดย กำหนดโรงพยาบาลละ 5 คน
สุราษฎร์ธานี	18	9	45
มหาสาร นครศรีธรรมราช	17	8	40
ตรัง	8	4	20
หาดใหญ่	15	7	35
ยะลา	6	3	15
รวมทั้งสิ้น	64	31	155

ตาราง 2

จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยรวม

โรงพยาบาลศูนย์	กลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาล ในเครือข่าย	กลุ่มตัวอย่าง โรงพยาบาลศูนย์	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่างโดยรวม
สุราษฎร์ธานี	45	27	72
มหาสาร นครศรีธรรมราช	40	27	67
ตรัง	20	27	47
หาดใหญ่	35	27	62
ยะลา	15	27	42
รวมทั้งสิ้น	155	135	290

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา หน่วยงานที่ท่านทำงาน ประสบการณ์การทำงานและดูแลผู้ป่วยเอดส์ ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ ประสบการณ์ในการอบรมเรื่องการจัดการความเครียด ลักษณะงานที่ท่านต้องรับผิดชอบและปัญหาที่พบบ่อย และเป็นความยุ่งยากในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการประเมินความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำราเอกสารและได้อาศัยแบบวัดการประเมินความเครียดของลาซารัส และโฟล์คแมน (Lazarus & Folkman, 1984) เป็นแนวทางประกอบด้วยข้อคำถาม 30 ข้อ และคำถามแบ่งเป็น 3 ตอนโดยผู้วิจัยได้ให้ความหมายและแบ่งเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินประสบการณ์ด้านการปฏิบัติการพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

มี	หมายถึง	มีประสบการณ์และเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับท่าน
ไม่มี	หมายถึง	ไม่มีประสบการณ์และเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นกับท่าน

ตอนที่ 2 การประเมินความเครียดจากการปฏิบัติการพยาบาลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

เครียด หมายถึง ท่านประเมินว่าประสบการณ์และเหตุการณ์นั้นมีความเครียดให้คะแนน 1 คะแนน

ไม่เครียด หมายถึง ท่านประเมินว่าประสบการณ์และเหตุการณ์นั้นไม่มีความเครียดกับท่านเลยให้คะแนน 0 คะแนน

ดังนั้นคะแนนความเครียดจากการประเมินเหตุการณ์จากการปฏิบัติการพยาบาล ถ้ามีคะแนนรวมที่มากขึ้นแสดงว่ามีความเครียดสูง

ตอนที่ 3 การประเมินลักษณะความเครียดจากสภาพหรือเหตุการณ์แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ เป็นภาวะสูญเสีย/อันตรายหรือเป็นภาวะคุกคามหรือเป็นภาวะทำลายโดยให้ค่าคะแนน ของคำตอบแต่ละลักษณะให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับความมากน้อยในการจำแนกตามการประเมินความเครียดดังนี้

น้อย หมายถึง ท่านประเมินความเครียดในลักษณะสูญเสีย/อันตรายหรือคุกคามหรือทำลายจากเหตุการณ์ว่าอยู่ในระดับน้อยให้ 1 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ท่านประเมินความเครียดในลักษณะสูญเสีย/อันตรายหรือคุกคามหรือทำลายจากเหตุการณ์ว่าอยู่ในระดับปานกลางให้ 2 คะแนน

มาก หมายถึง ท่านประเมินความเครียดในลักษณะสูญเสีย/อันตรายหรือคุกคามหรือทำลายจากเหตุการณ์ว่าอยู่ในระดับมากให้ 3 คะแนน

ในการแปลผลคะแนนการประเมินลักษณะความเครียดจากสภาพหรือเหตุการณ์ ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ เกณฑ์ที่กำหนดระดับค่านวนได้จากการหาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของคะแนนแล้วหารด้วยจำนวนชั้น แบ่งตามเกณฑ์ดังนี้ (กัลยา, 2544)

คะแนนอยู่ในช่วง 1.00-1.66 หมายถึง พยาบาลประเมินลักษณะความเครียดในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในระดับน้อย

คะแนนอยู่ในช่วง 1.67-2.33 หมายถึง พยาบาลประเมินลักษณะความเครียดในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในระดับปานกลาง

คะแนนอยู่ในช่วง 2.34-3.00 หมายถึง พยาบาลประเมินลักษณะความเครียด ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วย เอดส์ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเผชิญความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแล ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากเครื่องมือวิธีการเผชิญความเครียดของ พัชรินทร์ (2535) ซึ่งพัชรินทร์ได้สร้างโดยอาศัยกรอบแนวคิดของของลาซารัส และโฟล์คแมน (Lazarus & Folkman, 1984) และวัดวิธีการเผชิญความเครียดในกลุ่มของพยาบาลที่ปฏิบัติงานใน หอผู้ป่วยหนักและอายุรกรรมและทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือได้ค่าความเที่ยง .86 สำหรับการ วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นคำถามปลายปิด มีข้อความทั้งสิ้น 30 ข้อ ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมเผชิญความเครียด 2 แบบ คือ

1. วิธีการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหา จำนวน 14 ข้อ
2. วิธีการเผชิญความเครียดแบบเน้นอารมณ์ จำนวน 16 ข้อ

การคิดคะแนนของแบบสอบถาม ให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดย ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนครั้งที่แสดงพฤติกรรมเพื่อช่วยในการจำแนกความถี่ของพฤติกรรมที่เกิด ดังต่อไปนี้

ไม่เคย	หมายถึง	ท่านไม่เคยแสดงพฤติกรรมนั้นเลยให้ 0 คะแนน
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านแสดงพฤติกรรมนั้นนาน ๆ ครั้ง/ใช้พฤติกรรมนั้น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ใน 10 ครั้ง ที่เกิดเหตุการณ์ ให้ 1 คะแนน
บางครั้ง	หมายถึง	ท่านแสดงพฤติกรรมนั้นเป็นบางครั้ง/ใช้พฤติกรรมนั้น 4-6 ครั้ง ใน 10 ครั้ง ที่เกิดเหตุการณ์ให้ 2 คะแนน
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ท่านแสดงพฤติกรรมนั้นค่อนข้างบ่อย/ใช้พฤติกรรม นั้น 7-9 ครั้งใน 10 ครั้ง ที่เกิดเหตุการณ์ให้ 3 คะแนน
บ่อยที่สุด	หมายถึง	ท่านแสดงพฤติกรรมนั้นบ่อยที่สุด/ ใช้พฤติกรรมนั้น ทุกครั้ง ที่เกิดเหตุการณ์ ให้ 4 คะแนน

ในการแปลผลการใช้วิธีเผชิญความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ ผู้ป่วยเอดส์ เกณฑ์ที่กำหนดระดับคำนวณได้จากการหาผลต่างระหว่างค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของ คะแนนแล้วหารด้วยจำนวนชั้น แบ่งตามเกณฑ์ดังนี้ (กัลยา, 2544)

คะแนนอยู่ในช่วง 0-1.33 หมายถึง พยาบาลใช้วิธีการเผชิญความเครียด

			ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วย เอดส์อยู่ในระดับน้อย
คะแนนอยู่ในช่วง	1.34-2.66	หมายถึง	พยาบาลใช้วิธีการเผชิญความเครียด ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วย เอดส์อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนอยู่ในช่วง	2.67-4.00	หมายถึง	พยาบาลใช้วิธีการเผชิญความเครียด ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วย เอดส์อยู่ในระดับมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม (content validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการประเมินความเครียดและการเผชิญความเครียดของพยาบาลที่
ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดย

อาจารย์พยาบาล 1 ท่าน อาจารย์ พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านจิตสังคม 1 ท่าน พยาบาลที่
มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ 1 ท่าน

เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อ
ให้ข้อความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 2 ส่วนไปทดลองใช้กับพยาบาลที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยเอดส์
ที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย ที่ต้องการศึกษาและคำนวณหาความเที่ยงของ
แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามการประเมินความเครียดและวิธีการเผชิญความเครียดใช้
สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบ
สอบถามในแต่ละชุด คือ .93 และ .79 ตามลำดับ

การดำเนินการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมตั้งแต่เดือนธันวาคม 2547 ถึง
กุมภาพันธ์ 2548 โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ

1.1 เตรียมความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าสนใจศึกษากำหนดกรอบแนวคิดและกำหนดประเด็นคำถามการวิจัยให้มีความครอบคลุมมากที่สุด

1.2 ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่เป็นแหล่งข้อมูล เพื่อแนะนำตัวขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมขอรายชื่อพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงพยาบาล และติดต่อประสานโรงพยาบาลเพื่อขอผู้ช่วยวิจัยโดยกำหนดคุณสมบัติ คือเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์ โดยมีขั้นตอนการเตรียมผู้ช่วยวิจัยมีดังนี้

1.2.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างของพยาบาลและให้รายชื่อพยาบาลที่ได้ทำการสุ่มไว้แล้ว

1.2.2 เตรียมผู้ช่วยนักวิจัยได้จำนวน 3 คน โดยการอธิบายและทดลองใช้แบบสอบถามระหว่างนักวิจัยและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 ชุด หลังจากนั้นร่วมกันประเมินแก้ไขข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้แบบสอบถามและเปิดโอกาสให้ผู้ช่วยวิจัยซักถามข้อสงสัย

2. ขั้นตอนการดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าพบหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลของโรงพยาบาลแต่ละแห่ง เพื่อแนะนำตัวชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และอธิบายถึงลักษณะของแบบสอบถามว่ามีทั้งหมด 3 ชุด โดยให้พยาบาลวิชาชีพตอบแบบสอบถามด้วยตนเองและอธิบายถึงประโยชน์ที่ได้รับและขอความร่วมมือในการวิจัย

2.2 ผู้วิจัยได้มอบหมายให้ผู้ช่วยวิจัยแจกแบบสอบถามของแต่ละโรงพยาบาลและกำหนดระยะเวลาตอบกลับภายในเวลา 2 สัปดาห์ให้กับพยาบาลที่สุ่มตัวอย่างตามรายชื่อที่ได้ทำการสุ่มแล้ว เมื่อครบกำหนด 2 สัปดาห์ผู้วิจัยให้ผู้ช่วยนักวิจัยรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและส่งคืนทางไปรษณีย์ เมื่อหลังจาก 2 อาทิตย์หากผู้วิจัยยังไม่ได้รับการตอบกลับ ผู้วิจัยจะทำการติดต่อไปยังโรงพยาบาลที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามกลับ หากไม่ได้รับการตอบกลับหลังจากมีการติดต่อไปแล้วผู้วิจัยจะทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใหม่อีกครั้งเพื่อทดแทนให้ครบ ซึ่งในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยไม่ได้รับการตอบกลับจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 รายดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสุ่มใหม่จำนวน 10 ราย โดยผู้วิจัยได้สุ่มรายชื่อพยาบาลใหม่ที่ใช้ในการวิจัยและกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับ 2 อาทิตย์ หลังจาก 2 อาทิตย์พบว่ามี การตอบกลับจากกลุ่มตัวอย่าง และสามารถรวบรวมข้อมูลตามจำนวนที่กำหนดไว้

2.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกครั้งก่อนนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อผู้วิจัยเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการพิจารณาแล้ว ให้เลขานุการคณะกรรมการประเมินงานวิจัยด้านจริยธรรม คณะพยาบาลศาสตร์พิจารณาเกี่ยวกับจริยธรรมในการวิจัยเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และเมื่อผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างได้แนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ ในการทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างทุกราย ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและชี้แจงให้ทราบถึงสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการทำวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวออกจากการเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ กลุ่มตัวอย่างจะได้รับการปกปิดเป็นความลับ โดยลงเป็นรหัส ไม่ระบุชื่อ-สกุลจริง และจะนำเสนอในภาพรวมเฉพาะในงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package of the Social Science) และวิเคราะห์สถิติดังต่อไปนี้

1. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์
2. หาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการประเมินความเครียด
3. หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินความเครียดและวิธีการเผชิญความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์
4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการประเมินความเครียดจากการให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์และวิธีการเผชิญความเครียดทั้งแบบมุ่งแก้ปัญหาและแบบมุ่งจัดการกับอารมณ์ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)